

Alle hofjes zijn van aarde

Peer Verhoeven

Door de wereldwijde communicatie en de vermenging van culturen in het westen worden de verschillende godsdiensten buren van elkaar. Ze kunnen hun eigen hofje afpalen en van daaruit gaan ruziën over wie de mooiste tuin heeft. Ze kunnen zich bij alle verschillen van geur en kleur ook samen bewust worden van de ene aarde, van de gegeven groei en bloei, van het onvermijdelijk verval en afsterven en van wat dit mensen doet.

Wat we hard nodig hebben is geen slap en cynisch ieder-zijn-cultuur-idee maar een weerbaar cultuurrelativisme. Cultuurrelativisme is een fraaie deugd, zeker nu Europa blijvend grote aantallen vluchtelingen moet herbergen. Ooit zorgde deze attitude voor vreedzame co-existentie van religies en voor het besef dat het ene volk het andere niet mag koloniseren ... Wie de eigen cultuur gedachteloos als vanzelfsprekend beschouwt, kan op onbegrip stuiten als hopeloze provinciaal. En wie de eigen cultuur verabsoluteert als superieur, staat in een traditie die in het verleden discriminatie, kolonialisme en genocide baarde. *(August Hans den Boef, Trouw 10/10/15)*

Soms

Soms is alle licht ons te flets, alle warmte te lauw.

Soms hunkeren wij naar licht en warmte die zon of maan niet geven kan.

Soms snakken we naar rust en vrede buiten meer nog binnen in ons.

Soms reiken we van heimwee naar de schoot uit wie wij geboren de einder waarheen we gaan.

Met hen

Doe van harte mee met die voor vluchteling en vreemde in de bres springen.

Doe van harte mee met die door andermans nood bewogen iets durven te riskeren.

Doe van harte mee met die zoeken naar het hart van hun leven de ziel van hun doen en laten.

Het koninkrijk Gods

Wat is 't voor die geld hebben moeilijk Gods rijk binnen te gaan. Een kameel raakt nog eerder door 't oog van de naald dan 'n rijkwaard Gods koninkrijk binnen.

Heeft Gods koninkrijk iets of niets van een afgemeten, afgepaald territorium of sierlijk opgesmukt vorstenhuis? Heeft het iets of niets van een koninklijk domein in superlatief?

Is het koninkrijk Gods méér een leven in vrede, dankbaar sober en bescheiden, gelukkig om wat je is gegeven en zonder de druk zoveel te zullen en te moeten. (28 d.h.j. B; Marcus 10)

Gebed

Ga met me mee naar de wereld van armoe, honger en dorst, waar wanhoop en dood alledaags zijn in een onverschillig kil hard bestaan.

Ga met me mee naar mensen die zoals u en ik huilen, lachen en door nood gedwongen om bed, brood en begrip vragen.

Ga met me mee, want waar blijft Uw trouw, als wij het niet zijn; Uw liefde als wij, zolang we kunnen, wegstijven van de nood.

Dat we U en elkaar trouw zijn.

(naar Moeder Teresa)

Minstens zo moeilijk

Noodgedwongen hulp vragen is minstens zo moeilijk als uit eigen beweging hulp aanbieden.

Van armoe steun aanvaarden valt minstens zo zwaar als ruimschoots steun geven.

Blij en dankbaar accepteren stelt minstens zo'n hoge eisen als gul en goedgeefs cadeau doen.

Voor hen

Oog hebben voor mensen die buitenspel zijn geraakt, in de berm terechtgekomen.

Mensen, niet in tel, oud ziek op zoek naar rust en liefde niet laten vallen, afschepen.

Mensen die je zorgen baren tijd en aandacht vragen niet ontlopen, niet wegstijven.

Soms

Soms voel je de wortels waaruit je bent geboren; soms - wanneer je diep beleeft en oprecht mééleeft.

Soms voel je de grond die je draagt; soms - wanneer je aangeslagen door de grond gaat.

Soms voel je de hand die je vasthoudt; soms - wanneer je als een kind 't leven durft te vertrouwen.

Bidden

Of je gebed wordt verhoord of niet, - bidden is en blijft steeds een oefening van vertrouwen.

Thérèse Martin, bronzen beeld van Joke Franken-Withagen

De kern van haar gedachtewereld:

Niet wij werken
maar God werkt in ons.
Niet wij denken
maar God denkt in ons.
Niet wij beminnen
maar God bemint in ons.